

4.
Zu
kt

IN LAVDEM
PVERI IESV
CARMEN

IOHANNIS FREDERI
HAMBURGENSIS.

Jun 968

ROSTOCHII

Excudebatur apud Iacobum Lucium
Anno M. D. LXX.

E.

Wissenschaftliche
Buchhandlung
+ LEIPZIG +
C1 Robert-Schumann-Str. 12
W 33 · Demmeringstr. 60

Fm 968

1959-K 4384

14.5.

ILLVSTRIBVS

OPTIMÆQVE SPEI ET

GENEROSAE INDOLIS DVCI-

bus ac D. D. IOHANNI & SIGIS-

MVNDO AVGVSTO, illustrissimi prin-

cipis ac D. Iohannis Alberti, Megal-

burgiorum & Vandalorum

Ducis FF. Iohannes

Frederus S. D.

PRINCIPIS eximium decus &

pulcherrima laus est,

Cum pater est patriæ lexq; sa-

lusq; suæ.

Emicat huic roseo maiestas strenua

uultu,

Iustitiæq; sacrum fulget ab ore decus.

Curia gaudet, agri letantur, & omnia rident,

Et tollit niueas Gratia læta manus.

Tales uos igitur patriæ cum Patria patres

Speret (ut ingenij sunt bona signa) Duces:

Gratulor & patriæ, uobis & gratulor ipsis,

Vos patria digni, patria digna bonis.

Indole præstantes, felici crescite fato:

Crescitis in magni munia magna patris.

A 2

Gloria

Gloria magna quidem, generoso sanguine nasci,
Maior, adire patris, maxima, ferre decus.
Pergite ceu leto coepistis pergite cursu,
Carpite uirtutis, carpite laudis iter.
Serta ferent uobis Musæ florentia lauro,
Serta per illustres conspicienda comas.
Hæc communis amor uestris quoq; carmina iussit
Nominibus clara luce, dicata, frui.
Hæc puero dedimus Christo, cum fingere nidum
Halcyonen medijs bruma uideret aquis.
Hæc puer accepit Christus, puer optimus ille,
Hæc quoq; uos placida sumere mente decet.
Optimus ille puer, qui nobis uenit Olympo,
Vos, patriam, patriæ seruet ametq; DVCES.
Et faxit ueniens felix ut transeat annus,
Tuta sit ara, Ceres læta, serena dies.
Este fide, studijsq; bonis, et moribus aucti
Spes patriæ, patris gloria, matris honor.
Artes sunt uitæq; duces, fontesq; bonorum,
Et celebres uirtus ingeniosa facit.

rim hira, poru hira, lura cere

N

IN LAUDEM PVERI IESV

CARMEN

IOHANNIS FREDERI

HAMBURGENSIS.

CHRISTE iterum letus condam
tua facta camœnis,
Dum rediens nitidum roseo iubar
exeris ortu,
Et renouas toti communia gaudia
mundo.

Annua uirginis etenim munuscula cunis
Fas mihi ferre: DEVS tenuem ne despice Musam
Quæ nisi sacra tuæ uenissent tempora lucis,
Te, laudesq; tuas oblita sonare fuisset,
Dans alijs operam studijs, insueta poësi.
Sed tibi grata, tibi modò debita soluere rursus
Gestit, auetq; tuas circum, tibi ludere, cunas,
Heroosq; leui numeros iterare susurro
Heroi nato: fer opem mihi amabilis Heros,

A 3

Affer

Manc

Affer opem: duce te tua fas præscipia adire,
Fasciolasq; tuas evoluere, basia labris
Figere, dona dare, oblectari, ardere tuendo,
Ortus scire tui ueras ab origine causas.

Signa per Inferni patulos uictricia campos
Tollebant Erebi proceres: sua Tartarus ora
Pandebat, Stygijq; canes, rabidaeq; chimæ
Harpyiæq; truces, Scyllæq; & Gorgones atræ,
Sphingesq; immanes, ultrixq; accincta flagello
Tisiphone, Eumenidesq;, hydræq; et cetera monstræ
Certatim in numerum ludebant, gaudia plausu
Et rigida insuaues testantia uoce cachinnos.
Postquam prima parens suasu decepta colubri
Verba DEI legesq; datas cum coniuge soluens,
Iam iam tartarei rapidis Acherontis in undas
Abijcienda foret cum posteritate nepotum.
Nec mora flammiuomus Sathanas Phlegetontis ad
ignem

Abripere hei miseros conto ardescebat adunco.
Stabat Adam, stabat resonans singultibus Eua
Ante fores Orci, nec erat spes ulla salutis.
Tum Pater omnipotens ingenti pectus amore,
Ingenti pietate, animum succensus Cimago
Ipsa DEI medium sese dum filius offert,
Filius unigena atq; æternus) talia secum:
Siccine stirps hominum, quam nuper imagine nostræ
Eecimus

Fecimus eximiam, in nihilum labefacta redibit?
 Siccine consilio nobis sapiente creatos
 Auferet una dies? & funere merget acerbo?
 Non sic: Quin potius tenebrosa è nocte redibunt
 In lucem, nostræ ucluti miseratio mentis
 Exigit, & summæ poscunt opera ardua dextræ.
 Viuet Adam, uiuet coniunx, uiuentq; nepotes
 Pollicitis omnes erecti speq; parabunt
 Actutum uacui replere uolumina cœli:
 Quis legio exturbata ruit, legio ista, nefandis
 Quæ medijs alti sceptrâ affectauit Olympi.
 Ne uiolata mei uerò sit regula iuris,
 Nate meæ uires, mea maxima gloria nate,
 Fœmina cum fuerit tantorum causa malorum,
 Fœmineum quondam semen prodibis in auras,
 Aurea progenies hominis (mirabile dictu)
 Verus homo sine labe, uiri sine semine factus
 Verus mundi opifex, spes mundi, gratia mundi.
 Nam (tua quanta hominum reparandæ cura salutis)
 Quod meruere homines, homo tu patiẽre, tuaq;
 Morte dabis morti mortem Mors mortis, & anguẽ
 Contritum pedibus subiges & ubiq; trifauci
 Illudcs tua mordentem calcanea rictu.
 Hæc pater ut dicit: Verbum patris annuit: auram
 Spiritus afflat: homo Stygijs reuocatur ab undis.
 Tum uerò angelicæ fidibusq; tubisq; cohortes

Ter lætæ indulſere, ter indulſere chorcis
Ante patris ſolium, ter multicoloribus alis
Ter niueis plauſum manibus, curſuq; dedere.
Ter domus ipſa fuit cœli reſonare canoris
Exaudita modis, arrisit & undiq; mundi
Lucida tempeſtas, Rerum natura ſerenos
Induit extemplò uultus: Sol clarior amplo
Prodiit Oceano, totuſq; reſplenduit æther.
O miranda DEI bonitas, mirandaq; ſummi
Iuris temperies, ô admiranda ſalutis
Humanæ ratio: quiſnam quis talia fando
Explicet, aut dignis tantas res uerſibus æquet?
Hic equidem ſtupeo: ecce Deus, Deus ecce potentèr
Omnia qui fecit, regit unus & omnia, & omnis
Quem colit accuruſq; uocat, metuitq; tremittq;
Nos homines ab humo cœli ſuper aſtra reponit?
Nos hei transcriptos Stygijs poſt funera flammis
Aeternum, ob ueteris furti contagia: quod nec
Deſimus nec deſinimus facere: omnia contra
Dum facere edictum tenet omnes una uoluptas,
Vnaq; cura ſequi priſcæ ueſtigia fraudis,
Et ruerè in peius, ſanctumq; odiſſe, bonumq;
Nos adeò nos ingenti complexus amore
Eſt pater à prima ſurgentiſ origine mundi:
Omnibus ut lapſis cœlo promiſerit alto
Vnigenam (proprio noſtram quæ ſanguine labem
Elueret,

Elueret, clausiq; fores reseraret Olympi,
Associans fragilis ueros sibi corporis artus
Immanuel) sine principio sine matre parente
Progeniem: sed ab æterno suæ originis instar
Quæ genita, eq; Deo Deus est è numine numen,
Et lux in medijs fulsit quæ clara tenebris:
Lux ea quæ uiuo spaciosum lumine mundum
Irradiat, semperq; homines illuminat ultro,
Quicumq; in mundum ueniunt, quicumq; supersunt:
Et Verbū omnipotens, Verbū immemorabile uerbis,
Quo sine nil factum, quod factum, factaq; per quem
Secula sunt, per quem decor omnis, & omnis ubiq;
Forma est & series longè pulcerrima rerum,
Hic animi me deficiunt: ecquid loquar? ecquid
Hic saltem mediter? D E V S, ecce D E I unicus ille
Filius omnipotens patris omnipotentis, imago
Ipsa D E I, faciesq; D E I, splendorq;, uoluptasq;
E cœlis ueniens in terras sumpserit ossa
Veri animamq; hominis uera ex homine, omnia per
Nascuntur quæ nascuntur, sit natus? in ipsa (quem
Virgine uitale post uitam acceperit ultro,
Cui primus uitam dederit de tramite cœli?
Machina quem cœli, quem non capit ambitus orbis,
Mortalis fuerit mortali factus in aluo?
Maiestate D E O similis sceptroq;, thronoq;,
Sit factus similis seruo omnes infimus inter

A S

Seruos,

Seruos, inq; utero matris tener altus apertam
Per Cotylæ uenam fuerit: qui fautor & altor
Omnia diues alit, coruo quoq; sufficit escam?
Num iubar expectârit & astra & lumina solis,
Qui sol ipse, iubarq; ipsum, qui pulcrior astro
Omnibus impertit proprio de lumine lumen?
Maturusq; uteri sese lux unica rerum
Fructus, in hanc tulerit lucem? num criminis expers
Crimina persoluens mortem moriendo fugârit
Verus homo omnipotensq; Deus per secula regnâs?
Imò certa fides: certam sperare salutem.
Quis dubitet? mirum mirando fœdus iniuit,
Consilio DEVS: ipse DEVS, DEVS ipse profatus
Omnia qui præstans facere est, qui fallere nescit,
Pactum cuius erit certum, promissio certa.
Scilicet hæc proauis spes primo crexit ab æuo
In certam conuersa fidem, sic gaudia uitæ
Vidit Adam, sic uidit Abel, sic Sethus, Enosq;
Sic Enoch, sic Mathusalem, sanctusq; Lamechus,
Sic Noa, Iapetusq; Semusq;, & postmodò Eberus,
Tharaq;, Thariadesq; Abras, sic filius Abre
Isacus, Isacidesq;: DEI qui pacta fidelis
Bis senos docuit proceres, quos pignora lecti
Progenuit: quibus in bis senas ordine pulcro
Gens sua secta tribus fuit. Extulit aptenus autem
Hos inter studio sese pietatis Iudas.

Finxit

Finxit Iudææq; suo de nomine nomen.
Hinc rex ille sui generis primordia ducit
Isaides David, donec Iesseia radix
Germine lata suo claras prorupit in auras.
Dulcis iō salue radix, quæ cœlitus orta
Ambrosios latè per terras spargis odores.
Salue iterum, salue nostræ flos optime stirpis,
Splendor Iacobi, nitidæ nitidissime stellæ.
Israëlitici moderator maxime regni,
Et sceptrum Stygijs adeò exitiale tyrannis.
Tūne DE I soboles? æterni æterna potestas
Patris imago, patris uirtus, sapientia patris?
Tu princeps pacis: decus ætheris? arbiter æui?
Qui cum patre simul sacro cum flamine, mundi
Aethereos cudisti orbes: qui sydera cœlo
Fixisti, pluuiasq; Hyadas, septemq; Triones,
Arcturumq; nitentemq; Oriona uocasti?
Atq; duos mundi uigiles, duo lumina flammis
Maxima, iussisti miranda lege uicissim
Lunam nocte, die solem lucefcere terris?
Durasti q; solum discludens Nerea ponto:
Omnia q; è nihilo fabricatus es, ipsaq; rerum
Semina fecisti magnum per inane coacta,
Omnia iussisti q; iubesq; his ducere primis.
Quatuor è causis exordia prima, genusq;
Omne hominum, genus omne auium genus omne fea
rarum Cunctaq;

Cunctaq; mōstra freti, fruticesq; hinc sumere uitas,
Cunctaq; diuina seruans uirtute benignus,
E terra duplicem facis exhalare uaporem:
Vnde creas pluuios summotis nubibus imbres,
Aut uestis alios niue, tanquam uellere, montes,
Aut instar cineris frigenti noctis in umbra
Deijs albescentes (ut ē olim Manna) pruinās,
Quas etiam in liquidum cœlo feruente resoluīs
Rorem, qui in tenera pecori gratissimus herba est
Quicquid humum decorat, quicquid mare, quicquid
Olympum

A te non aliunde uenit, tibi militat uni.
Vrere dediscit uagus in fornacibus ignis,
Profiliunt suaues duris ē rupibus undæ
Voce tua elicitæ: Quin sol in culmine cœli
Ipse tibi attonitus stans, ipsaq; Cynthia bigas,
Ipsa tibi uolucres requiescunt sydera cursus.
Tu tamen ô æternæ DEVS te deijs imas
Sponte tua in terras? nostri miserere benignus?
Humanæ fragiles massæ nec respicis artus,
E gremio patris celso demissus Olympo?
Quod damus hospitium grati? quam condimus arcem
Nos tibi sancte puer uenienti cœlitus ad nos?
Qui thalamus, quales cunæ, quæ fulcra parantur?
Quale ostrum, quales puluilli, quæue tapetes?
Quales fasciolaræ, qualis te purpura circum,

Aurea

Aurea quæ sedes: qualis cortina refulget?
Quæ tibi regalis ponantur fercula mensæ?
Assyriùmue torus fragrans tibi spirat odorem?
Quæis tua sapphyris auroq; crepundia splendent?
Qua fornace tuum munis à frigore corpus?
O nimis ingrati, nimis ô languemus inertes,
Vix semel aspiciamus uenientem: gaudia mundi
Arrident citius nobis, quàm gaudia Cœli.
Vix semel atq; iterum tantæ bonitatis amorisq;
Afficimur sensu: grates si dicimus unquam,
Frigidius certè quàm fas est, dicimus: intra
Pectora non ardescimus aut ignescere nobis
Sentimus cupidi uultus: non sanguis amore
Inflammatum agit mentem, nec fusa per artus
Mens cum læticia molem excitat, afficit, urget:
Torpor inest animis: tenebræ sumus, inq; tenebris
Volumur expertes lucis, lucemq; tueri
Non adeò ardemus cupidi, nisi pectora luce
Nostra tua accendas accensaq; Christe gubernes
Sacra D E I sordent nobis? sunt cetera curæ
Et cordi: sanctis quotus est qui dona ministris
Offerat, aut aris dignos adolescat honores?
Nulla apud immemores summi stat gratia facti.
En Bethle hospitium Christi: arx munita, bouile:
Paruum antrum, thalamus: cunæ præsepia: furcæ,
Fulcra: ostrum, carex: puluilli, rastra: tapetes,
Cannæ:

Cannæ: fasciolar, succingula: purpura, chordum:
Sedes, clitellæ muli: cortina, capistrum:
Fercula, lac: fimus, Assyrii suffimen Amomi.
Tribulaq; & strigiles scuticæq;, crepundia, tortæ:
Et fornax, bouis halitus, osq; adstantis aselli.
Quos tamen impulsos mirando syderis ortu
Et per mille uias, per mille pericula uitæ
Eoa Reges procul ex regione profectos
Conspicor? illustres auroq;, ostroq; nitentes
Solicitos teneri cunas inquirere Christi,
Amplectiq; pedes inuenti poplite flexos
Felices saluete, pijs saluete, beati
Saluete Aethiopes patrijs num munera terris
Thus, aurum, myrrham Domino regi; hominiq;
Huc simul affertis grati? uos Solis ab ortu
Solis ad occasum memorabit terra: quod arctis
Auxilium in rebus Dominoq; Deoq; tulistis.
Vos primum & felix redimendis gentibus omen.
Gentibus à spretis uenientium an aureus ille
Subtrahit aspectu sese puer? illene spernit.
Dona? uidete: suis uos ultrò amplectitur ulnis,
Vobis arridet, manibus munuscula tractat:
Et placuisse sibi iubet, & sua tempora circum
Postmodò uictrices finit inter serpere lauros,
Vsque adeò facilem sese uenientibus offert.
Mitius est Christo nihil, aut mansuetius ipso.

Sed

Sed quotus accedit? quotus est qui uisitat ipsum?
Non Scribis ignota noui cunabula Regis,
Non ignota tribus, nec tempora, uoce prophetae:
Non tamen approperāt, nil gaudia tanta morantur,
Ostendunt alijs ipsi nil talia curant.
Pluribus olla DEVS, craterq;, et pluma, Venusq;
Subdola quinetiam uulpino pectore uota
Herodes faciens simulat noua gaudia: honorem
Defert ore: animo Antiocho crudelior ipso
Senior ipso etiam Busyride, senior ipso
Qui factum ære bouem stridenti torruit igne.
Aspice terribilis uultumq;, manusq; tyranni
Aspice grassantes stricto crudeliter ense
Crudeles nimium satrapas: (horresco) tenellos
Dum uideo auelli truculenter ab ubere matrum
Filiolos: abiecta iacent corpuscula partim
Per fora, perq; domos, partim tolluntur in altum
Cuspide fixa, uel in uicinis sepibus hærent.
O tristes teneris uiduasq; nepotibus oras.
Aspice quæ facies, quàm tristis imago parentum:
Pars citò diffugiens auidis simul abripit ulnis
Pignora parua, cauas quæritq; subitq; latebras.
Territa nec seræ meminit decedere nocti.
Pars lacerant tunicas pariter, pariterq; capillos,
Et sua percutiunt indignis pectora palmis:
Tristis ubiq; pavor, luctus crudelis ubiq;.

Crudea

Crudelisne tuus fertur uagitus ad aures?
Audin' lamentis audin' muliebri ululatu
Aethera compleri & gemitu tristici; tumultu?
Illud adorare est? illud dare dona? tyranni est:
Hei dirum scelus infantes maectare tenellos,
Cuncta DEVS cernit uindex, atrociam certo
Atroces cito uel tarde dant crimina poenas.
Nec fera tu fera crudelis dominator Idumæ
Vsq; adeo longum scelere es letatus ab illo.
Fallor? an immundos circum tua corpora uermes
Repere conspicio: turpiq; fluentia tabo
Membra tibi peredi cum magno teq; gementem
Illaudatam animam post exhalare furore,
Vos autem uideo uos terq; quaterq; beatos
Infantes, nec uult diri quos sica tyranni.
Vos uideo palmis uictrices tollere palmas,
Prætextisq; nouis nitidos & suaue rubenti
Murice fulgentes procedere, perq; cruorem
Immaculati agni uexilla tenere salutis.
Scilicet illa salus, illa est fortuna piorum:
In cruce florere: in tormento psallere, in æstu
Frigus captare? in lacrymis ridere: cadendo
Stare: in pauperie, ditescere: uincla ferendo
Viuerè liberius, moriendo uincere mortem.
Unius in morte & meritis unius IESV.
Paruo sica potest momento tollere corpus,
Sanctas

Sanctas uerò animas uiolentia nullius unquam.

Quas tibi soluemus grates dux optime pacis
Optime Iusticiæ princeps, rex optime uitæ

His pro muneribus? fuso num sanguine gaudes
Hircorum? num uisceribus? num thuris odore?
Visne sacerdotes altaria ad ipsa rotundo
Pileolo caput ornatos, uiridiq; smaragdo
Pectora fulgentes, zona lumbosq; nitenti
Succinctos sacris uigilem penetralibus ignem
Seruare, intonsa natorum adstante caterua,
Fundentum pateris uituli, pro more, cruorem?
Non ea sunt, quæ grata tibi sunt: illa refixa
Lege statuta iacent. sacrorum namq; tuorum
Umbra modò meritiq; tui, mortisq; fuerunt,
Officij; tui, ueriq; Aaronis imago.
Hostia grata tibi est mens grata, & grata uoluntas:
Quando tui uerò leti flagramus amore.
Teq; patremq; tuum duce te cognoscimus almi
Flaminis auxilio: precibusq; exposcere pacem,
Et uerbis placuisse tibi, factisq; studemus:
Confisiq; tibi soli, & tua iussa secuti
Facta tua & memores benefacta sonamus ubiq;
O fortunatos homines, tua si bona norint,
Si sua despiciant, tua suspiciantq; trophæa.
Te uerum cœliq; omnes terræq;, loquuntur
Esse D E V M; Simeon te iam uenerabilis æuo

simmo

B

Sentit

Sentit adesse, dehinc facili se lumina fato
Clausurum, exclamans uiso iam lumine pacis.
Tu puer in medio seniorum pectora mulces,
Nil puerile sonans adeò puerilibus annis.
Tu facis insuetum calices spumare liquorem
Felices hilarans thalamos, tu corpora morbo
Exangui collapsa iubes assurgere, febres
Te ueniente ultrò fugiunt, nec flaua putrescit
Vlterius bilis, mala nec pituita redundat,
Nec corruptus adest circum præcordia sanguis.
Non Elephas retinet squamas, possessa relinquit
Membra hydrops, furie cedunt, nox diffugit atra
Ex oculis, claudi saliant, mutiq; loquuntur.
Auditusq; redit surdis, fluxusq; cruoris
Fœminei cessat, multi ipso in limine mortis
Ad uitam redeunt, multi post funera tollunt
E terra caput, erecti non arte, uel ullo
Pœoniæ succo, tacta sed ueste, uel una
Voce, uel intuitu primo: similisq; potestas
Cernitur in socijs: quos non tibi quæris in aula
Regis, uel Solyma in cathedra: sed littore in ipso.
Quid loquar ut facias siccis iter æquore plantis,
Horrissonumq; domes Boream, frustra q; labore
Nocturno fessos ingenti munere dites?
Atq; adeò Cerere exigua tot millia pascas
Bis senis redeant ut frustra relicta canistris,

Omnia

Omnia quid memorem? sunt Christe tui omnia plena
Extra te nulla est uia, nulla remissio culpæ
Nulla salus, uitæ spes nulla, redemptio nulla,
Tu solus nobis placas aperisq; parentem,
Tu solus nobis decerptas comprimis uuas,
Tu solus nobis moriendo recludis Olympum,
Tu solus roseum sudas per membra cruorem,
Tu solus pateris tot uerbera criminis expers,
Tu solus uincire, flagris tu cæderis insons,
Tu solus gestas spinosam fronte coronam,
Tu solus medio latronum stipite pendes
Aeneus ut Mosæ populis spectantibus anguis.
Tu solus miserè palmasq; pedesq; peractus,
Tu solus rigido traiectus pectora ferro.
Pro nobis animam caput inclinans exhalas.
Tu solus, sine sole domos inuadis Auerni,
Tu solus Sathanamq; domas, manesq; resoluis
Ceu leo magnanimus magni de sanguine Iudæ.
Quin etiam solus propria uirtute resurgens
Solutus agis summum cœlos scandendo triumphum:
Ut Phoenix senio piger, ipsa in morte senectam
Cum ponit: nouus exoritur fulgensq; iuuenta
Aethiopas auium grege conuolitante reuisit.
Tu scala illa Israël, rubus ille, & uerus Ioseph,
Beniamin uerus, Simsonq; & uerus Ionas,
Tu solus residens ad dextram patris, & inde

Venturus uitas populorum & crimina disces
Interea legis, electos animasq; ministros
Atq; sacro complex illorum pectora flatu:
Quo duce uera student & scire & dicere uera,
Vera probare fide, req; ipsa uera tueri
Ad regum solia & testari sanguine fuso:
Et tua iura, tuum foedus, tua dicere facta
Ut toto surgat uerè gens aurea mundo.
Hoc opus omne tuumq; tuiq; est muneris omne
Christe Dei splendor, magnum patris incrementum
Tu panis uitæ, non tantum corporis huius
Verum animæ panis, uitæ uitisq; futuræ
Omnia gratuito nobis delicta remittis:
Tu facis ut uigeant Arctoò littore Musæ.
Tu facis ut puri tot Syrtes inter & hydros
Læta Euangelij superet modò concio nobis.
Omnia plena malis: feras impetit omnia Mauors.
Herodes alij surgunt, sub floribus Hyblæ
Colchidis abscondunt frutices aconitaq; ponti.
Est sibi quisq; DEVS, DEVS est sua cuiq; uoluntas,
Et certare probris, ars est: laus, cedere nulli:
Hinc moeret uiolata fides, Ecclesia plangit,
Pax gemit, errat amor ueri, concordia luget.
O si crebra tibi solummodo uota feramus
In melius uersis, melior fortuna faueret.
Speq; fideq; rogans frustra te nemo rogauit.

Ocia

Ocia sed nimum torpens Germania ducit
Et secura, prius minimè se nosse laborat,
Quàm truciū fuerit cū perdita præda luporum.
In damno sapiunt stulti, post damna capeſcunt
Conſilia, ante pedes ipſos cum certa ruina eſt.
Sic ſapere Phryges: ueruntamen optime Chriſte
Hic ubi uicinas irrorat Neuela ripas
Das pacem nobis in tanto cardine rerum.
Tu ſacra templa ſacris uerbi præconibus ornas,
Quorum uita pia, & placidi ſine crimine mores,
Suauiaq; ingenia & iucunda ſcientia rerum,
Atq; oculi uigiles, animiq; ad fortia nati,
Et ſincera fides, mensq; una & gratia concors,
Voxq; ſalutaris Diuinæ congrua uoci.
Tu quoq; tu præſens agmen puerile tueris,
Tu pia ſolliciti nobis das corda parentis
Proſpera tu noſtro das incrementa labori:
Vtq; dein nobis faueas adſisq; precamur.
PRæclari pietate Duces uirtute decori
Magni animis, magni meritis patriæq; parentes
Optima ſunt noſtræ decora, optima munera terræ.
Sub quorum ſceptris Eccleſia floret amœna,
Pieridesq; colunt tutò ſua ſacra camœnæ
Et communis habet placidam Reſpublica pacem:
Aëriæ ueluti, qua congeſſere, palumbes
Umbroſæ patulis uolitant ſub frondibus ulmi,

Et lætæ inuolucres gaudent educere pullos.
Tu dator es sceptri rex regum maxime IESV,
Tu superesse iubes hos tristi tempore nobis
Heroës, laudiq; tuæ superesse iubebis
Imperium felix, opus est solius Olympi
Non hominis, tu summe DEVS das regna rapisq;
Tu nisi coëpta regas, nisi peruigil oppida serues
Incassum structas frustra uigilamus ad arces.
Tu facis ut uideant oculiq; auresq; patefiant.
Hoc facis hîc etiam nobis ubi dulce dedisti
Hospitium: siquidem præstans uirtute Senatus
Te colit, Astræam colit, optima iura tuetur,
Acquæ pauperibus seruit locupletibus æquæ.
Hinc niueis plaudit felix concordia palmis,
Atq; bonos profert florens respub. ciues,
Quorum prompta fides: sua dum communia Musis
Tecta sinunt fieri, atq; fouët sacra castra sequentes.
Quò tua maior erit uenturo gratia secto.

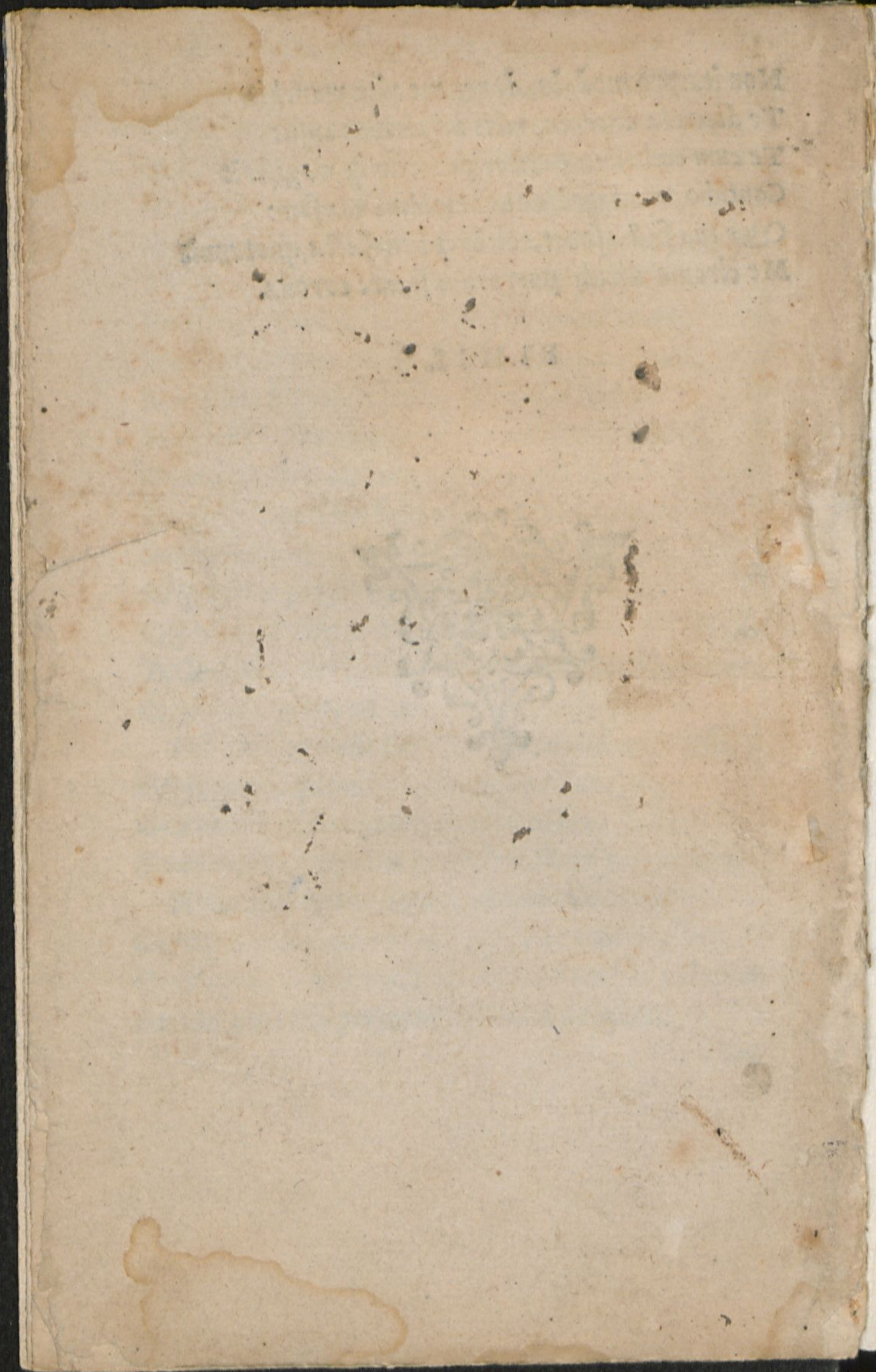
Sed quid ego uili tua Christe amplissima uersu
Persequar acta? mihi totidem si pectora, siq;
Ora mihi totidem, claro quot in æthere stellæ?
Non tamen ex meritis ea possem ferre per orbem.
Nulla tuis igitur donem munuscula cunis?
Carmina nulla canam? nec me præeunte pusillus
Grex mea cura, mecum studium, mea magna uoluptas
Annua uota tibi ferat? alta silentia præstem?

Non

Non ita: pro modulo, donec me uita manebit
Te dicenda docente, meis nil uiribus ausus
Te cum coelitibus pariter pecorumq; magistris
Contabo, tenui meditatus arundine Musam:
Quæ tua facta sonet, celebret benefacta, quotannis
Me circum uiridi puerorum stante corona.

FINIS.

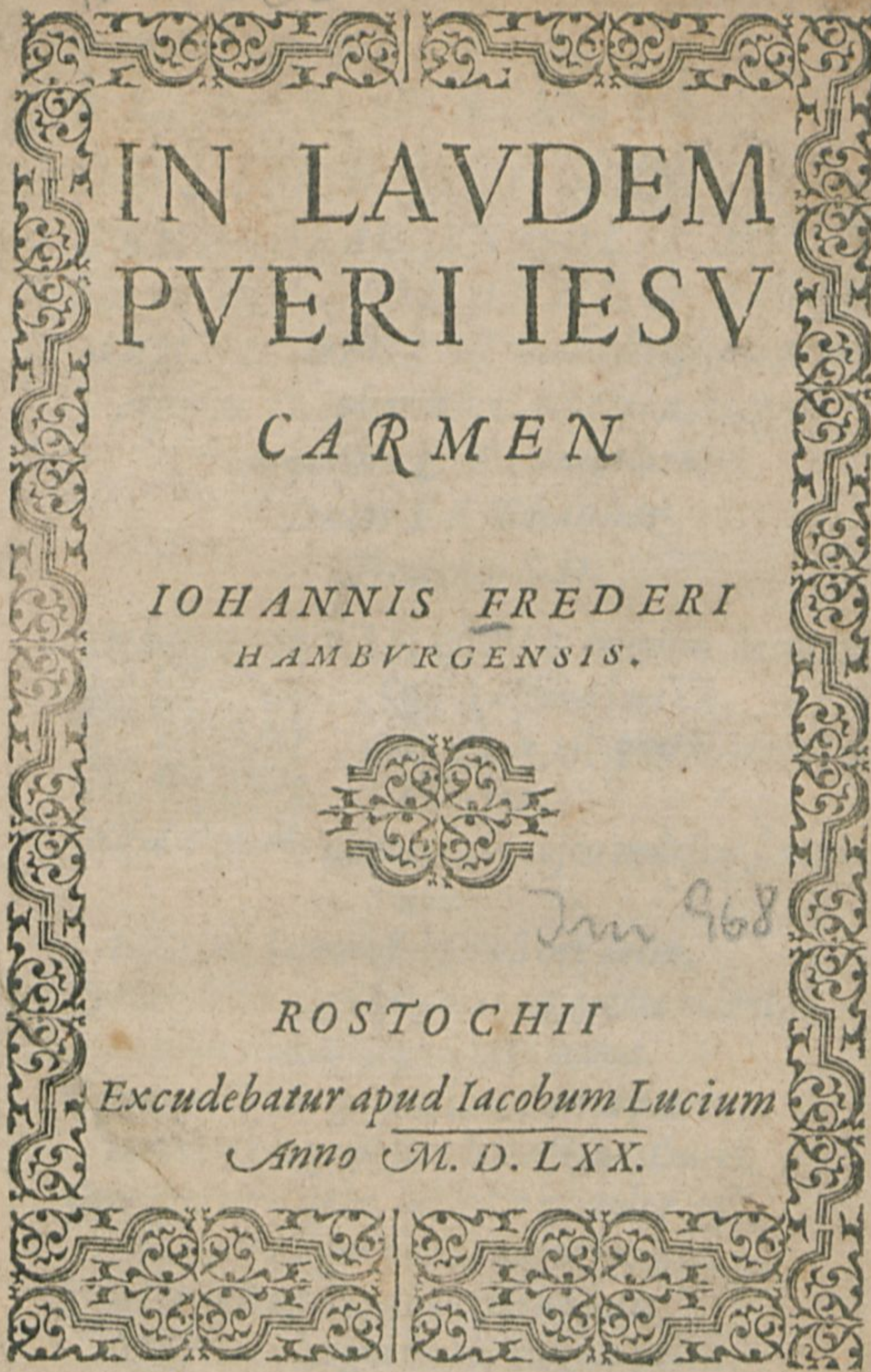
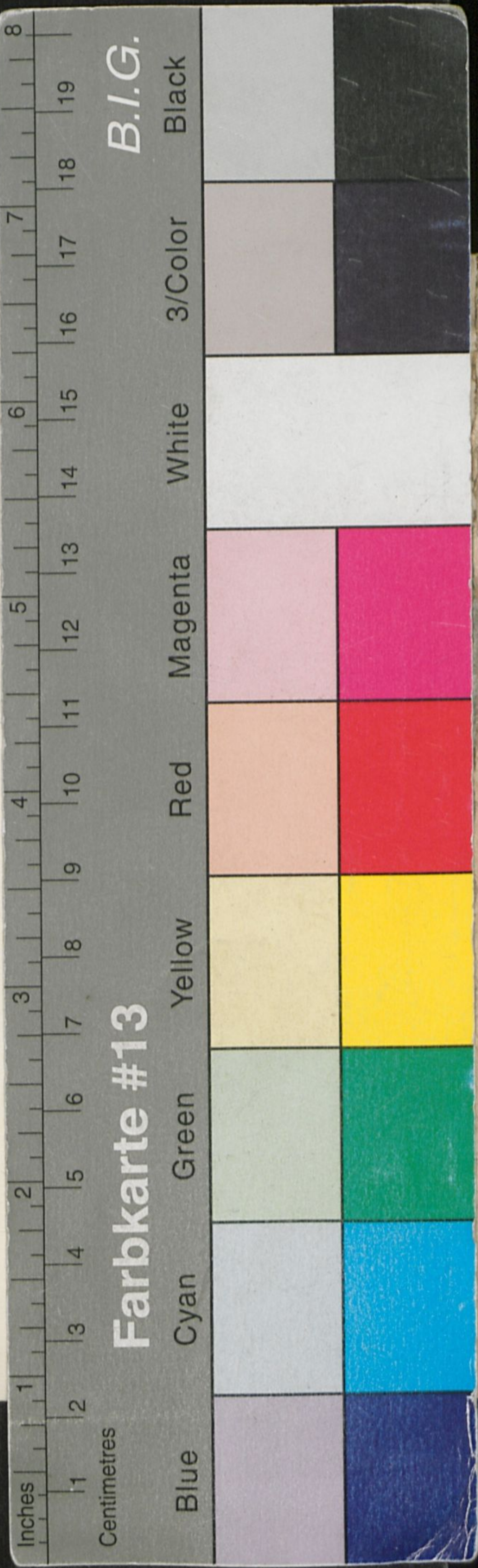

Jm 968

(X221 5216)

4.
zu
kt

Jun 968

F.

D.

